A szegedi liberális párt feliratban fordult a kultuszminiszterhez az egyetemi események ügyében

A pénteki nap teljesen nyugodtan telt el — A zsidó vallású hallgatók egyhetes kényszerszünet után hétfőn megjelennek az előadásokon — Issekutz professzor a csütörtöki incidensről

Este bajtársi gyülést tartottak — Beavatkozásra sehol sem került sor

(A Délmagyarország munkatársától.) Részletesen beszámolt a *Délmagyarország* arról a különös incidensről, amely csütörtökön délután játszódott le a kémiai intézet Kálváriatéri épületében. Az történt ugyanis, hogy *Szentgyörgyi* Albert professzor elégedetlen volt a hallgatók előmenetelével és összehasonlitást tett a keresztény és zsidó vallásu hallgatók előrehaladásáról. A professzor kijelentését a diákok izgalommal fogadták, majd magyarázatot kértek tőle. Szentgyörgyi professzor csütörtökön délután kijelentette, hogy szavait félreértették, ő változatlanul szereti és nagyrabecsüli a keresztény ifjuságot, de *a tudás és a szorgalom elengedhetetlen kelléke a hazafiságnak.* Az óra után a diákok zajosan tárgyalták az eseményeket. Egyrészük a tanteremben zajongott, másik részük a folyosón lármázott. A nagy zajra szobájából kisietett dr. *Issekutz* Béla professzor, aki csendre intette a zajongókat, *a tanteremből pedig energikusan kiutasitott egy idegent,* akiről később kiderült, hogy a szegedi fajvédő lap munkatársa. A kiutasitás heves szóváltás közben történt.

Pénteken felkerestük

dr. Issekutz Béla professzort,

aki a következőket mondotta a történtekről:

— Rendkivül sajnáltam, hogy az incidens éppen Szentgyörgyi professzor ur órája alatt történt. Szentgyörgyi professzor ur ugyanis *most jött haza Angliából, ahol lényegesen jobban dotált munkakört hagyott abba, csakhogy itthon tanitson.*

— Nem ismertem a Szegedi Uj Nemzedék munkatársát, csak azt láttam, hogy *egy idegen fiatalember áll a tanteremben egyetemi hallgatóktól körülvéve.* A tanterembe senkinek nincs joga engedély nélkül belépni. Megkérdeztem, hogy kicsoda és van-e engedélye, hogy a tanteremben tartózkodjon. Azt felelte hogy *van,* de nem tudta felmutatni. Ujból távozásra szólitottam fel, amire azzal válaszolt, hogy *»kicsoda maga«, »milyen jogon utasit ki engem«, »mit hadonászik az orrom előtt«.* Ezután történt az incidens, amely egyébként már el van intézve, mert hiszen távol állott tőlem, hogy ujságirót megbántsak, de a Szegedi Uj Nemzedék munkatársát nem ismertem. Különben is felindult lelkiállapotban voltam, amikor hallottam, hogy *egy idegen szembeszáll velem az egyetem egyik tantermében.* Most azonban már az ügyet elintéztük.

*

Pénteken délelőtt egyébként a zsidó vallásu hallgatók küldöttsége ujból megjelent dr. *Kováts* Ferenc rektornál. Megállapodás történt, hogy *a zsidó hallgatók egyhetes kényszerszünet után hétfőn megjelennek az előadásokon.*

Gyülés az egyetemen

Pénteken estefelé ismét megbeszélésre ültek össze a bajtársi egyesületek az egyetem központi épületében. Hat óra felé kezdődött a diákság özönlése és tartott hétig. A második emelet kivilágitott ablakai mögött izgatott sziluettek tüntek fel. Hogy miről folyt a tárgyalás, az nem szivárgott ki, de az időnként kihallatszó zajból itélve, éles viták folyhattak az ablakok mögött.

A megbeszéléssel kapcsolatosan olyan hirek terjedtek el, hogy a diákság a gyülés után néma demonstrativ tüntetést fog rendezni. A hirek arról szóltak, hogy az egyetemi ifjak zárt sorokban felvonulnak a korzón. A hirek olyan formában terjedtek el, hogy a rendőrség engedélyezte volna ezt a felvonulást. Annyi tény, hogy a rektor a délelőtt folyamán egy bajtárs kiséretében megjelent dr. *Buócz* Béla főkapitányhelyettes hivatalában és hosszasan tárgyalt a főkapitánnyal.

A rendőrség a bajtársi megbeszélés kezdetekor pontosan megjelent a központi egyetem körül. Az épület előtt nem lehetett rendőrt látni. A készültség a mellékuccákban sorakozott fel. A központi épületet környező uccák mindegyikébe jutott 3—4 rendőr és két-két kerékpáros. A hirek szerint hét órakor indult volna el az ifjuság az egyetemről. A felvonulás a Horthy-kollégium előtt fejeződött volna be. Hosszu várakozás kezdődött ezután. A megbeszélés sokáig elhuzódott. Hét óra is elmulott, félnyolc lett, nyolc, de az egyetem második emeleti ablakai továbbra is világosak maradtak, az épületből senki sem távozott. Végre félkilenc után a Himnusz hangjai szürődtek ki az ablakon át az uccára. Rögtön utána megjelentek a diákok a kapuban. A rendőrök készenlétbe állottak, dr. *Papp* Menyhért tanácsos, dr. *Wéber* és dr. *Vastagh* kapitányok intézkedtek, de megjelent a Dugonics téren *Buócz* főkapitányhelyettes is. *Közbelépésre azonban nem került sor, mert a diákok a legteljesebb rendben és csendben oszlottak szét.* Öt perc sem telt bele, a Dugonics-tér teljesen kiürült, senki sem akart felvonulást rendezni.

A késő éjszakai órákban értesültünk arról, hogy a megbeszélésen fontos ügyek kerültek szóba és nyertek elintézést. Eszerint *hétfőtől kezdve teljes rend és nyugalom lesz az egyetemen.* Az egyik ifjusági vezér bejelentette, hogy a két fiatal medika közötti ügy — amiről annak idején beszámolt a *Délmagyarország* — *teljes megelégedésre elintéződött.* Ezután az ifjuság vezetői kijelentették, hogy hétfőtől kezdve helyreáll a rend és azt *az ifjuság most már garantálja.* A megbeszélés eredményét azonnal közölték az épületben tartózkodó rektorral, aki a bejelentést tudomásul vette.

Más információ szerint, a kedélyek most már egészen lecsöndesedtek és a vezérek becsületszavukra kijelentették, hogy hétfőn a zsidó vallásu hallgatóknak nem lesz semmi bántódásuk, ha megjelennek az előadásokon. A megbeszélésen szóbakerült a kémiai intézetben lejátszódott incidens ügye is.

Az információ szerint az elmult napok eseményei alatt *budapesti kiküldöttek is tartózkodtak a szegedi diákok között.* Hirek voltak arról is, hogy a közeljövőben *értekezlet lesz a kultuszminisztériumban, ahol a bajtársi szövetségek reformjáról is fognak tárgyalni.*

A legkiválóbb néma filmekből állitottunk össze
2 órás nevettető müsort
Pilotti és társai
felrengető filmjeiből
hétfő, kedd **Korzóban**

Megfelelő ápolás hiányában öregszünk
Maradjunk a Simon-crémhez hűek, hogy fiatalok és szépek legyünk. Ezen crém megrendithetetlen világsikere biztositja a hatást.
Ez a nem zsiros és nem száraz, hanem kivánság szerint nyulékony crém puhává, gyöngédé teszi a bőrt és az arcszinnek fiatalos üdeséget nyujt.
Simon Puder és Simon Szappan használata nélkülözhetetlene a siker érdekében.
CRÈME SIMON
PARIS

A liberális párt felirata a kultuszminiszterhez

„Méltóztassék olyan sürgős intézkedéseket tenni, amelyek az elmult napok jelenségeinek megismétlődhetését határozott biztonsággal kizárják"

A szegedi liberális párt pénteken felirattal fordult gróf *Klebelsberg* Kunó kultuszminiszterhez az egyetemi események ügyében. A felirat a következő:

»Nagyméltóságu Miniszter Ur! Még csupán napok multak el azóta, hogy Szeged város közönsége kedves vendégei gyanánt a maga körében tisztelhette az ország főméltóságait és az ország kormányzati és kulturális közéletének nagyszámu előkelőit. A gondoktól görnyedten terhes, a megfogyatkozott reménységek borujában lelket sorvasztóan, robotos hétköznapok munkáját olyan ünnepségek kedvéért pihentettük el, amelyek az egész művelt világ számára és eljövendő századoknak hirdették a szivekben meg-megujhodó egységes nemzeti akarásnak és a bátortalanul utnak indult uj magyar társadalmi összefogásnak művészi formákban megöröködött diadalmas alkotásait, egyben e nagyon szegénnyé vált magyar határváros lakosságának nemzetien kulturális célok érdekében tanusitott, szinte példátlan áldozatkészségét.

Nem fakulhattak még el azok a magasan szárnyaló szavak sem, amelyekkel Nagyméltóságod fordult nem csupán a nemzet egyeteméhez, de a humanitárius és kulturális gondolatban találkozó egész világ közvéleményéhez, fennen hirdetve a nemzeti ideál, a magyar polgári gondolat és a magyar alkotómunka nagy hármas egységét, amely tettek világosságával tudta bátoritani a nehéz időkben csüggetegek lelkét is.

Nagy fájdalommal és megvalljuk, a férfi keserves szégyenkezésével kell tehát most tapasztalnunk azt, hogy sokan azok közül, akiket a szent tüz természetes élesztői és őrzői, kötelességtudó katonái gyanánt kell tekintenünk — mintegy lehántva lábaikról az ünnepi kiállás koturnusait —, *e nagy magyar város társadalmi és felekezeti békéjét, a magyar törvények megalkudhatatlan uralmának nyugodt rendjét, megbontással, Szeged város polgársága tulnyomó részének jogos kulturális önérzetét, nagyszámu polgárának pedig elemi önbecsülését komoly megalázással és mindezt megelőzően a magyar nemzet minden megtámadhatóságán felül álló jóhirnevét annak megárnyékolásával fenyegetik.*

Nagyméltóságod kétségkivül tudomást szerzett arról a békétlenségről, amely a Szegeden, szives és gazdag otthonra talált, hozzánk menekült Ferenc József Tudományegyetem falai között — a háboru és a forradalmak évei után valóban sulyos időszerűtlenséggel —, ujból felütötte a fejét s amely békétlenség még a mai napig sem ült el és folytatást keresett Szeged város békés és polgári munkától nemes uccasorain.

Teljes megértéssel vagyunk ugyan azok iránt a fájdalmak iránt, amelyek olyannyira sokat veszitett nemzedékünk lelkét háborgatják és e nemzedék lelkének nyugtalanságában elcsitulni még mindig nem tudtak, de a mostoha sors kegyetlen rendelkezéséből történelmien tulméretezett feladatok állandó munkáját kell végeznünk, tehát tudjuk azt, hogy nem áldozhatunk sokat, cselekvés helyett a kedélyi élet impulzusainak és egyébként is *nem az egymástól elválasztó, hanem az egymást összeforrasztó gondolatokat és törekvéseket kellene ápolnunk.*

A szegedi egyetemnek törvényekkel és törvényerejű rendeletekkel meghatározott belső rendjét, a törvényhozás és a kormányzati főhatóságok által biztositott tanitási és tanulmányi szabadságnak ugyis komoly elvi nehezékekkel korlátozott